

El rabadà

A Betlem me'n vull
anar
Vols venir, tu, rabadà?
—*Vull esmorzar!*

A Betlem esmorzarem
i a Jesús adorarem.
— *Amb neu hi anem?*

La neu que pel camí hi
ha
la calor ja la fondrà.
—*Ui, la que fa!*

Tu les teies encendràs
i el camí il·luminaràs.
—*No ho faré pas!*

Fum, fum, fum

El vint-i-cinc de desembre, fum, fum, fum! (bis)
Ha nascut un minyonet ros i blanquet, ros i blanquet;
fill de la Verge Maria, n'és nat en una establia.
Fum, fum, fum! (bis)

Allà dalt de la muntanya, fum, fum, fum! (bis)
Si n'hi ha dos pastorets abrigadets, abrigadets;
amb la pell i la samarra, mengen ous i botifarra.
Fum, fum, fum! (bis)

Que no saps que aquesta nit
ha nascut Déu infinit?
—*Qui t'ho ha dit?*

Un àngel que va volant
pel món ho va publicant.
—*No serà tant!*

La samarra portaràs
i de neules l'ompliràs.
—*Jo no en vull pas!*

Doncs avant i no badem,
que ja és hora que marxem
cap a Betlem!

CANTADA DE NADALES 2025

El desembre congelat

El desembre congelat
confús es retira;
abril, de flors coronat,
tot el món admira.

Quan en un jardí d'amor
neix una divina flor
d'una ro ro ro,
d'una sa sa sa,
d'una ro, d'una sa,
d'una rosa bella,
fecunda i poncella.

El primer pare causà
la nit tenebrosa,
que a tot el món ofuscà
la vista penosa,

Quan al punt de mitjanit,
brilla el sol que n'és eixit
d'una be be be,
d'una lla lla lla,
d'una be, d'una lla,
d'una bella aurora.
que el cel enamora.

El mes de maig ha florit,
sense ser-ho encara,
un lliri blanc i polit
de fragància rara.

Que per tot el món se sent,
de llevant fins a ponent,
tota sa sa sa,
tota du du du,
tota sa, tota du,
tota sa dolçura
i olor amb ventura.

Arribaren els tres Reis
amb gran alegria,
adorant el rei del cel
dins d'una establia.

Oferint-li tres presents,
que són or, mirra i encens,
a la Ma Ma Ma,
a la re re re,
a la Ma, a la re,
a la Mare pia,
la Verge Maria.

El dimoni escuat

Allà sota una penya
n'és nat el Jesuset,
nuet, nuet, (bis)

és fill de mare Verge
i està mig mort de fred,
nuet, nuet,
i està mig mort de fred.

El bon Josep li deia:
«Jesús, que esteu fredet»
pobret, pobret, (bis)

la Verge responia:
«Per falta d'abriguet,
pobret, pobret,
per falta d'abriguet».

Pastors hi arribaren
allà a la mitjanit,
cri-cric, cri-cric, (bis)

veient que tots hi anaven,
del gran fins al més xic,
cri-cric, cri-cric,
del gran fins al més xic.

A prop d'allí passava
un dimoni escuat,
patrip, patrap, (bis)

sentint tanta garzara
a dins se n'és ficat;
patrip, patrap,
a dins se n'és ficat.

Els pastorets en veure'l
s'hi tiren al damunt
patim, patum, (bis)

I tantes n'hi mesuren
que el deixen mig difunt
patim, patum,
que el deixen mig difunt

Comencen a alegrar-se
tot saltant i ballant,
galant, galant, (bis)

danses i contradanses
per alegrar l'Infant,
galant, galant,
per alegrar l'Infant.

Les dotze van tocant

Les dotze van tocant,
ja és nat el Déu Infant, fill de Maria.
Ja és nat (ja és nat) – el Déu (el Déu)
Infant, fill de Maria, fill de Maria.

El cel és estrellat,
el món és tot glaçat, neva i venteja.
El món (el món) – és tot (és tot)
glaçat, neva i venteja, neva i venteja.

La Mare i el Fillet
estan mig morts de fred i el vell tremola.
Estan (estan) – mig morts (mig morts)
de fred i el vell tremola, i el vell tremola.

Enmig de fred i neu
el foc d'amor d'un Déu els cors desglaça.
El foc (el foc) – d'amor (d'amor)
d'un Déu els cors desglaça, els cors desglaça.

Per això tots van cantant,
ja és nat el Déu Infant, fill de Maria.
Ja és nat (ja és nat) – el Déu (el Déu)
Infant, fill de Maria, fill de Maria.